

blive forhøjelse af personskatterne eller de grønne afgifter, hvilket Det Konservative Folkeparti vil være meget kraftigt modstander af.

Vi må altså konstatere, at tingene desværre hænger sådan sammen, at der skal være en balance. Men når det er sagt, mener jeg, at man bør tage fat et helt andet sted. Ved gennemførelsen af skattereformen – jeg tænker her på reformen fra 1993 – blev den skattemæssige fordel af pensionsordningerne kraftigt forringet. Jeg mener, at man bør se på, om der kan kompenseres for disse skattemæssige forringelser omkring bruttoskatten, forringelser, som ikke bliver mindre, når denne er fuldt indfaset.

Det kunne også være, at man skulle se på beregningen af afgiften eller på brøken. Det kunne også være, man skulle se på, om man kunne ændre trækprocenten, når kapitalpensionerne kommer til udbetaling. Jeg vil derfor bede ministeren om under udvalgsbehandlingen at komme med nogle beregninger over, om der er muligheder i den retning, så der ikke er tale om forringelser i forhold til det, der var tilfældet under den borgerlige regering.

Men angående det, som hr. Peter Brixtofte også var inde på, nemlig samspilsproblematikken: Dét får vi jo snart her i Folketinget en forespørgsel, hvor vi får lejlighed til at se på netop dette konkrete problem.

Konklusionen er derfor, at vi gerne vil medvirke til en forbedring for pensionsopsparene, men en afskaffelse af realrenteafgiften på nuværende tidspunkt er ikke realistisk. Derfor kan Det Konservative Folkeparti ikke støtte beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er blot en enkelt bemærkning, som fru Gitte Seeberg kom med, som jeg gerne lige vil bore lidt i. Fru Gitte Seeberg sagde, at efter skattereformen var fordelene ved at spare op til sin pension blevet betydelig ringere. Det kan jeg ikke få til at rime med, at pensionselskaberne overalt beretter om stigende indlån, om stigende oprettelse af pensionsordninger. Opsparingskvoten i landet er stærkt stigende, og nytægningen af pensionsordninger er ligeledes stigende, så det rimer simpelt hen ikke. Folk er klar over: Nu kan det godt svare sig at spare op til pensionen, og derfor gør de det.

(Kort bemærkning).

Gitte Seeberg (KF):

Jeg mener ikke, at de to ting har noget med hinanden at gøre. Man kan sige, danskerne er blevet mere vant til at spare op nu og gerne vil spare op. Man afdrager på sin gæld og er i det hele taget noget mere fornuftig rent økonomisk, end man har været tidligere. Når jeg siger, at fordelene ikke er de samme, skyldes det jo, at man nu kun kan fratække på en lavere marginalskat, for i og med at man har indført bruttoskatten – den går jo helt uden om – så kan man ikke trække beløbet fra i den høje indkomst, som man kunne tidligere. Så derfor: Det er det, der er ulempen ved det. Så håber jeg, det er uddybet.

Jes Lunde (SF):

Den franske finansminister Colbert sagde allerede for over 300 år siden, at skattepolitik går ud på at tage pengene, så man får mindst mulig skrig ud af det, og det er vel det, det handler om også her: Hvis man i stedet for skulle tage de 25 mia. kr. andre steder, på indkomstskat, på ejendomsskatter, på lejeværdi, og hvad ved jeg, så ville der nok komme temmelig meget mere larm ud af det, så det ville være dumt for finansieringen af vores velfærdssamfund. Det er det ene synspunkt.

Det andet er, at hvis man har fuld fradragsret for indbetaling til pensionsordninger og man så lader de formuer akkumulere med den realrente, der er i vores samfund i dag, så kommer pensionsformuerne jo fuldstændig ud af trit med, hvad der vil være af materielt grundlag for at indfri pensionisternes forventninger.

Sagt med andre ord: Hvis man har en vækst i sin pensionsformue på f.eks. 5-6-7-8 pct. om året, fordi det er den realrente, man nu engang har i samfundet, så er det jo nødvendigt, at det skal svare til væksten i samfundet, til væksten i bruttonationalproduktet, for at der skal være fysiske varer, der svarer til de forventninger til den købekraft, som fremtidens pensionister får, og det hænger ganske enkelt ikke sammen, sådan som økonomien er i dag. Derfor er det simpelt hen nødvendigt at foretage en beskatning af de fremtidige pensionsforvaltninger. Det er også det, vi gør med realrenteafgiften.

Når Fremskridtspartiet sådan bare med et pennestrøg vil fjerne 25 mia. kr. og siger: Så har vi ingen problemer dér, væk med dem, så er det jo altså det rene pip, simpelt hen. Så vi kan ikke støtte forslaget.